

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດຖະນາຖາວອນ

*****0000*****

ກະຊວງການເງິນ

ເລກທີ 539 / ກງ

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ ວັນທີ 19 ກຸມພາ 2014

ຄໍາແນະນຳຂອງລັດຖະມົນຕີ

ກ່ຽວກັບ ການປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພສະບັບເລກທີ 06/ສພຊ ລົງວັນທີ 21 ທັນວາ 2011;
- ອີງຕາມດໍາລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 80/ນຍ ລົງວັນທີ 28 ກຸມພາ 2007 ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງກະຊວງການເງິນ.

ລັດຖະມົນຕີ ອອກຄໍາແນະນຳດັ່ງນີ້:

1. ຈຸດປະສົງ

ຄໍາແນະນຳສະບັບນີ້ວາງອອກເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍ ແນະນຳອະທິບາຍບາງເນື້ອໃນທີ່ຈຳເປັນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດ ໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພສະບັບເລກທີ 06/ສພຊ ລົງວັນທີ 21 ທັນວາ 2011 ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ຊັດເຈນ ເຂົ້າໃຈຖືກຕ້ອງແລະເປັນເອກະພາບທົ່ວປະເທດກ່ຽວກັບ ຫຼັກການ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງແລະມີປະສິດທິຜົນພ້ອມທັງມີຄວາມເຂົ້າໃຈເນື້ອ ໃນທີ່ສອດຄ່ອງກັບສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ.

2. ການພັດທະນາຕະຫລາດປະກັນໄພ

ຕະຫລາດປະກັນໄພ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການພັດທະນາໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດແລະການຂະຫຍາຍຕົວຂອງພົນ ລະເມືອງ ພ້ອມທັງວາງເງື່ອນໄຂໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພສາມາດພັດທະນາຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພແບບໃຫມ່ອອກສູ່ຕະຫລາດປະກັນໄພ.

3 ເງື່ອນໄຂການເຮັດສັນຍາປະກັນໄພ

ກິດຈະການ, ຊັບສິນແລະ ຊັບສິນບັດຂອງພົນລະເມືອງລາວ ແລະ ຊາວຕ່າງດ້າວ ທີ່ມີຢູ່ ສປປ ລາວ ທັງໝົດ ຕ້ອງໄດ້ເຮັດການປະກັນໄພກັບຜູ້ປະກັນໄພທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ ສປປ ລາວ ເທົ່ານັ້ນ.

4 ຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພ

ຜູ້ປະກັນໄພມີໜ້າທີ່ຄິດໄລ່ ແລະ ສາມາດກຳນົດລະດັບຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພໂດຍອີງໃສ່ ເງື່ອນໄຂຂອງຕະຫຼາດທ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງສຳລັບການປະກັນໄພທີ່ບໍ່ແມ່ນປະເພດບັງ ຄັບບົນພື້ນຖານການ ລາຍງານໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະກັນໄພຮັບຮູ້.

5. ຮູບແບບຂອງທຶນຈົດທະບຽນແລະເງິນຄ້າປະກັນ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ຕ້ອງມີທຶນຈົດທະບຽນຕ່ຳສູດສືບທົກຕີກິບຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພໃນນັ້ນ ແປດສິບເປີເຊັນ (80%) ຂອງທຶນຈົດທະບຽນ ຕ້ອງ ວາງມັດຈຳໄວ້ນຳ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຫລື ທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ຢູ່ ສປປ ລາວພາຍ ໃນ 90 ວັນສ່ວນທຶນຈົດທະບຽນທີ່ຍັງເຫລືອນັ້ນຕ້ອງຖອກໃຫ້ຄົບຖ້ວນພາຍໃນໜຶ່ງປີຫຼັງຈາກຂຶ້ນ ທະບຽນ.

ການວາງເງິນຄ້າປະກັນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 24 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການ ປະກັນໄພ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ຕ້ອງວາງເງິນຄ້າປະກັນແຕ່ລະປະເພດ (ການປະກັນ ຊີວິດ ແລະ ການປະກັນໄພທົ່ວໄປ) ຈຳນວນໜຶ່ງສ່ວນສາມໄວ້ໃນບັນຊີທະນາຄານທີ່ມີການທ້າມ ເຄື່ອນໄຫວ (blocked bank account) ຢູ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຫຼື ຢູ່ທະນາຄານທຸລະ ກິດຢູ່ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງເລກບັນຊີ ເງິນຝາກທະນາຄານ ແລະ ຊື່ທະນາຄານຕໍ່ອົງການ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານການປະກັນໄພໂດຍດ່ວນ ເພື່ອຮັບປະ ກັນການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍຕໍ່ຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນແລະປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບ ການປະກັນໄພຜູ້ປະກັນໄພສາ ມາດນາໃຊ້ວົງເງິນຄ້າປະກັນໄດ້ ສະເພາະແຕ່ເຫດການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 94 ຂອງກົດ ໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ.

ວົງເງິນຈົດທະບຽນກໍອາດຈະມີມູນຄ່າສູງກ່ວາວົງເງິນຄ້າປະກັນ ຊຶ່ງວົງເງິນຄ້າປະກັນນີ້ ແມ່ນຈະປະກອບດ້ວຍຊັບສິນຫມູນວຽນ ແລະ ຊັບສິນທີ່ເປັນອຸປະກອນຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ໂດຍລວມແລ້ວມູນຄ່າຂອງວົງເງິນຄ້າປະກັນ ແລະ ຊັບສິນດັ່ງກ່າວນັ້ນຈະ ຕ້ອງມີມູນຄ່າບໍ່ໃຫ້ຕ່ຳກ່ວາ ສິບທົກ ຕື້ກິບ.

ຜູ້ປະກັນໄພ ທີ່ໄດ້ຮັບການຂຶ້ນທະບຽນໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນຊີວິດ ແລະ ປະກັນໄພ ທົ່ວໄປແລ້ວ ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ແຍກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພຕາມການກຳນົດໄວ້ໃນກົ ໝາຍວ່າດ້ວຍການ ປະກັນໄພ ຕ້ອງໄດ້ແຍກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພເປັນອັນ ສະເພາະໃນທັນທີ ແລະ ສາມາດ ຖອກເງິນຄ້າປະກັນແຕ່ລະປະເພດໃຫ້ຫມົດພາຍໃນສາມປີນັບ ແຕ່ມື້ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດໃຫມ່ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ມີສິດນຳໃຊ້ເງິນຄ້າ

ປະກັນພຽງແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ເກີດອຸບັດຕິເຫດທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມ ມາດຕາ 94 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປະກັນໄພ.

ການເຄື່ອນໄຫວບັນຊີເງິນຝາກຂອງທຶນຈົດທະບຽນ ແລະ ເງິນຄ້າປະກັນ ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະ ກິດປະກັນ ໄພ ຕ້ອງລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວບັນຊີດັ່ງກ່າວໃຫ້ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະກັນ ໄພເປັນປົກກະຕິ ລວມ ທັງບົດລາຍງານປະຈຳປີ.

6. ການປະກັນໄພທົ່ວໄປແບບບັງຄັບ

ການເຮັດປະກັນໄພທົ່ວໄປແບບບັງຄັບ ຕ້ອງຖືກກຳນົດເງື່ອນໄຂການປະກັນໄພຂຶ້ນ ໂດຍ ກະຊວງ ການເງິນ ຊຶ່ງກວມເອົາເງື່ອນໄຂຕ່າງໆທີ່ຈຳເປັນດ້ວຍການກຳນົດຄ່າທຳນຽມ ແລະ ວົງ ເງິນປະກັນໄພແບບ ເດັດຖານທີ່ເໝາະສົມກັບສະພາບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດແຫ່ງ ຊາດ ແລະ ຕະຫລາດປະກັນໄພ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ

ການປະກັນໄພທົ່ວໄປແບບບັງຄັບຕ້ອງນຳໃຊ້ໃນກໍລະນີ:

- ກ. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ບຸກຄົນທີ່ສາມສຳລັບຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງທັງໝົດ ທີ່ໄດ້ຮັບການຂຶ້ນ ທະບຽນ ຫລື
- ຂ. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ບຸກຄົນທີ່ສາມສຳລັບກິດຈະການ ຊັບສິນ ແລະ ຊັບສົມບັດທີ່ອົງການຄຸ້ມ ຄອງວຽກງານການປະກັນໄພກຳນົດ;
- ຄ. ຮັບຜິດຊອບຄວາມສ່ຽງອື່ນໆ ດັ່ງທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການປະກັນໄພກຳນົດ.

ເພື່ອປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດສ່ວນລວມ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານຊັບສິນກໍຄືຊີ ວິດຂອງສັງຄົມ ຈຶ່ງໃຫ້ນຳໃຊ້ຂໍ້ຕົກລົງຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນ ສະບັບເລກທີ 0228 / ກງ, ລົງວັນທີ ກຸມພາ 2009 ວ່າດ້ວຍການກຳນົດອັດຕາໃຫມ່ກ່ຽວກັບຄ່າທຳນຽມ ແລະ ສິນທິດແທນປະກັນໄພການຄ້າປະກັນຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງຕໍ່ບຸກຄົນທີ່ສາມຂຶ້ນຕໍ່ສູດແບບ ບັງຄັບຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປະກັນໄພຈົນກວ່າຈະມີນິຕິກຳໃໝ່ອອກມາປ່ຽນແທນ.

7. ການປະກັນໄພຍານພາຫະນະຂອງຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ ແລະ ຍານພາຫະນະຂົນ ສົ່ງຜ່ານແດນທ້ອງຖະໜົນແບບບັງຄັບ

ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງຜ່ານແດນບົນທ້ອງຖະໜົນ ແລະ ພາຫະນະຂົນສົ່ງທີ່ແລ່ນດ້ວຍ ເຄື່ອງຈັກທຸກ ປະເພດທີ່ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດຂົນສົ່ງຜ່ານແດນເປັນເຈົ້າຂອງ, ເຊົ່າ ຫຼື ນຳໃຊ້ເວລາ ຂ້າມແດນຂອງ ສປປ ລາວ ອອກໄປ ຫຼື ເຂົ້າມາຈາກໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍປະເທດຢູ່ໃນພາກພື້ນອາຊຽນ ຕ້ອງມີປະກັນໄພອາຊຽນ (ບັດສີຟ້າ) ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນອະນຸສັນຍາ 5 ກ່ຽວກັບ ການເຊື່ອມ ໂຍງການປະກັນໄພຍານພາຫະນະທາງບົກ ແບບບັງຄັບຂອງອາຊຽນ

8. ການປະກັນໄພຍານພາຫະນະສາກົນ ແລະ ຂ້າມແດນ

ຍານພາຫະນະທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກບິນທ້ອງຖະໜົນ ເວລາຂ້າມຊາຍແດນຂອງ ສປປ ລາວ ຈາກໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍປະເທດ ຕ້ອງມີການປະກັນໄພທີ່ຄຸ້ມຄອງບຸກຄົນທີ່ສາມແບບບັງຄັບ ຄົນຂັບລົດ ແລະ ສິນຄ້າທີ່ຖືກຂົນສົ່ງທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຢູ່ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຂົນສົ່ງທາງບົກ.

9. ການຂາຍປະກັນໄພໃຫ້ແກ່ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງຂ້າມແດນ

ຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ຕົວແທນປະກັນໄພ ທີ່ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຢູ່ ສປປ ລາວ ມີໜ້າທີ່ຂາຍປະກັນໄພໃຫ້ແກ່ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງຂ້າມແດນທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ ສປປ ລາວ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກຳນົດໄວ້.

ຫ້ອງການປະກັນໄພແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະມາຊິກຂອງຫ້ອງການປະກັນໄພແຫ່ງຊາດມີໜ້າທີ່ຂາຍປະກັນໄພອາຊຽນ (ບັດສີຟ້າ) ໃຫ້ແກ່ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງຂ້າມແດນເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ລວມທັງພາຫະນະທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຢູ່ໃນພາກພື້ນອາຊຽນ.

10. ຂອບເຂດຄວາມສ່ຽງທີ່ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງຂອງຜູ້ປະກັນໄພ

ຂອບເຂດຄວາມສ່ຽງທີ່ຜູ້ປະກັນໄພເບື້ອງຕົ້ນ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງສູງສຸດຕ້ອງບໍ່ເກີນໜຶ່ງຕໍ່ຫົກ ຮ້ອຍລ້ານກີບສຳລັບແຕ່ລະສັນຍາ ຫຼັງຈາກນັ້ນຜູ້ປະກັນໄພເບື້ອງຕົ້ນ ຕ້ອງນຳເອົາຊັບສິນທີ່ມີມູນຄ່າສ່ວນ ເກີນນັ້ນໄປເຮັດການປະກັນໄພຕໍ່ຊຶ່ງຜູ້ປະກັນໄພຕໍ່ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງຕໍ່ສ່ວນຮັບເຮັດປະກັນໄພຕໍ່ນັ້ນ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການປະກັນໄພ ມີໜ້າທີ່ປັບປຸງລະດັບຄວາມສ່ຽງດັ່ງກ່າວເປັນແຕ່ລະໄລຍະເພື່ອໃຫ້ ສອດຄ່ອງກັບຕະຫລາດປະກັນໄພຕົວຈິງ.

ກໍລະນີສັນຍາປະກັນໄພເບື້ອງຕົ້ນໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຕໍ່ ໂດຍຜູ້ປະກັນໄພເບື້ອງຕົ້ນໄດ້ເຮັດການ ປະກັນໄພຕໍ່ຕາມສັນຍາ ສັນຍາການປະກັນໄພເບື້ອງຕົ້ນ ຕ້ອງຖືກຄຸ້ມຄອງດ້ວຍເງື່ອນໄຂທີ່ກຳນົດໃນສັນຍາ ການປະກັນໄພຕໍ່.

ກໍລະນີສັນຍາປະກັນໄພເບື້ອງຕົ້ນໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຕໍ່ຕາມຄວາມສະໝັກໃຈ ໂດຍຜູ້ປະກັນໄພເບື້ອງຕົ້ນ ບໍ່ສາມາດຮັບຜິດຊອບຄວາມສ່ຽງທີ່ສູງເກີນກວ່າຄວາມສາມາດນຳເອົາສັນຍາດັ່ງກ່າວໄປເຮັດການ ປະກັນໄພຕໍ່ແຕ່ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພເບື້ອງຕົ້ນຊາບ.

ພາຍຫລັງສຳເລັດການເຮັດສັນຍາປະກັນໄພຕໍ່ແລ້ວຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງ ປະກັນໄພຮັບຊາບໂດຍກຳນົດເຂົ້າໃນບົດລາຍງານປະຈຳເດືອນ ແລະ ປີ ຊຶ່ງປະກອບມີ:

ລາຍການສັນຍາ ພ້ອມດ້ວຍຈຳນວນເງິນຄ່າທຳນຽມທີ່ເຮັດປະກັນໄພຕໍ່ ຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ຂອງບໍລິສັດ ປະກັນໄພຕໍ່.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການປະກັນໄພ ມີໜ້າທີ່ກຳນົດເງື່ອນໄຂລະອຽດເພີ່ມຕື່ມສໍາລັບ ການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດໃນຂໍ້ນີ້.

11. ການຄິດໄລ່ຄັງສໍາຮອງເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສ່ຽງທີ່ພວມປະຕິບັດ ແລະ ການຮຽກຮ້ອງທີ່ຍັງຄ້າງ ຈ່າຍ

ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສ່ຽງທີ່ພວມປະຕິບັດຂອງຜູ້ປະກັນໄພຕ້ອງເທົ່າກັບສິ່ງສິບປີເຊັນ(40%) ຂອງ ເງິນປະກັນໄພສຸດທິ ທີ່ເກັບໄດ້ຈາກການປະກັນໄພແຕ່ລະປະເພດ ຊຶ່ງບໍ່ລວມເອົາສັນຍາ ໄລຍະສັ້ນທີ່ມີອາຍຸ ການຕໍ່າກວ່າ 31 ວັນ ຄັງສໍາຮອງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃນແຕ່ລະເດືອນ ໂດຍອີງໃສ່ເງິນປະກັນໄພສຸດທິ ຂອງໄລຍະສິບສອງເດືອນຜ່ານມາ.

12. ການລົງທຶນໃນເງິນທຶນ

ສັດສ່ວນການລົງທຶນຂອງຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງບໍລົງທຶນເກີນທີ່ກຳນົດໄວ້ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ກ) ຝາກເປັນບັນຊີປະຈຸບັນ ຫຼື ບັນຊີອອມຊັບນໍ້າທະນາຄານທຸລະກິດ ຫຼື ຊື່ພັນທະບັດຂອງ ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ 100% ຫຼື;
- ຂ) ຊື່ຮຸ້ນຂອງບໍລິສັດ 20% ຫລື;
- ຄ) ລົງທຶນໃນຊັບສິນທີ່ເປັນອະສັງຫາຮິມະຊັບ 30% ຫລື;
- ງ) ພັນທະບັດຂອງບໍລິສັດ 30%.

13. ພັນທະດ້ານວິຊາຊີບຂອງນາຍໜ້າປະກັນໄພ

ຜູ້ທີ່ມີຈຸດປະສົງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຕ້ອງຄໍ້າປະກັນການປະ ກັນໄພແຕ່ລະປະເພດ ຊຶ່ງສາມາດຄໍ້າປະກັນດ້ວຍທຶນຈົດທະບຽນ ຫຼື ການຄໍ້າປະກັນດ້ານວິຊາຊີບ.

ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ເຮັດໜ້າທີ່ເຄື່ອນໄຫວເປັນຜູ້ຕາງໜ້າໃຫ້ແກ່ຜູ້ຈະໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ແລະ ຜູ້ຈະ ຊື້ປະກັນໄພທີ່ມີຈຸດປະສົງຢາກຊື້ການປະກັນໄພກັບຜູ້ປະກັນໄພ ພ້ອມທັງຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ ປະກັນໄພໃນການ ພັດທະນາຍຸດທະສາດການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງທີ່ເໝາະສົມກ່ຽວກັບ ການວິໄຈ ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ໃນລາຄາທີ່ ເໝາະສົມທີ່ສຸດ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ເພື່ອລະ ບຸປະເພດຄວາມສ່ຽງທີ່ພວກເຂົາພົບພໍ້ ເປັນປະຈຳ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພວ່າມີ ສັນຍາປະກັນໄພໃດທີ່ມີສໍາລັບຄວາມສ່ຽງແຕ່ລະປະເພດ.

ກະຊວງການເງິນມີໜ້າທີ່ກຳນົດເງື່ອນໄຂ ແລະ ລາຍລະອຽດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຂໍ້ນີ້.

14. ຄຸນວຸດທິດ້ານວິຊາຊີບຂອງນາຍໜ້າປະກັນໄພ

ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຕ້ອງມີຄຸນວຸດທິດ້ານວິຊາຊີບປະກັນໄພທີ່ແນ່ນອນຄື: ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມດ້ານການປະກັນໄພຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນດັ່ງທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະກັນໄພ, ກະຊວງ ການເງິນໄດ້ກຳນົດສາມາດສະເໜີຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພໄດ້ພາຍໃຕ້ ເງື່ອນໄຂທີ່ມີຂໍ້ຜູກພັນກັບຜູ້ປະກັນໄພຢູ່ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງອາດຈະເຮັດເປັນສັນຍາ ຫລື ການຄຳປະກັນຕາມທີ່ທັງສອງຝ່າຍໄດ້ຕົກລົງຮ່ວມກັນ.

15. ລະບຽບການ ແລະ ຂັ້ນຕອນສຳລັບການອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ

ພາຍຫລັງໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພຊຶ່ງນັກລົງທຶນຕ້ອງປະກອບຂໍ້ມູນໃສ່ແບບຟິມໃບຄຳຮ້ອງດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 11 ຂອງດຳລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນກະຊວງແຜນການແລະ ການລົງທຶນຕ້ອງສົ່ງຄຳຮ້ອງດັ່ງກ່າວໃຫ້ ກະຊວງການເງິນພິຈາລະນາ ແລະ ປະກອບຄຳເຫັນດ້ານວິຊາການ ນອກຈາກນັ້ນ ນັກລົງທຶນຍັງຕ້ອງ ປະກອບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ເອກະສານຢັ້ງຢືນວິຊາສະເພາະປະກັນໄພ;
2. ເອກະສານຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງທຶນ;
3. ແຜນການດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພໄລຍະຫ້າປີທຳອິດ;
4. ບັນຊີຂາຮຸ້ນຫລືຜູ້ຖືຮຸ້ນແລະຈຳນວນຮຸ້ນທີ່ຖື;
5. ກົດລະບຽບຂອງຜູ້ປະກັນໄພ,

ຜູ້ປະກັນໄພທີ່ລົງທຶນໂດຍຕ່າງປະເທດ ມີສິດກຳນົດຮູບແບບການດຳເນີນທຸລະກິດ ເປັນບໍລິສັດຮ່ວມທຶນ ຫຼື ເປັນບໍລິສັດຕ່າງປະເທດລົງທຶນຮ້ອຍເປີເຊັນ (100%) ໂດຍສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນສັນຍາສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີເປັນຕົ້ນແມ່ນອະນຸສັນຍາວ່າດ້ວຍ ການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງອົງການການຄ້າໂລກ ແລະ ສັນຍາການຄ້າສອງຝ່າຍລາວ-ສະຫະລັດ.

ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ຕ້ອງອອກສະເພາະການປະກັນໄພແຕ່ລະປະເພດດັ່ງທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 8 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ ກໍລະນີຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພທີ່ໄດ້ຮັບ ໃບອະນຸຍາດໃຫ້ສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພຜ່ານມາຫາກຍັງບໍ່ໄດ້

ແຍກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນ ທຸລະກິດປະກັນໄພອອກເປັນແຕ່ລະປະເພດປະກັນໄພ ກໍຕ້ອງໄດ້ ປະຕິບັດເຊັ່ນດຽວກັນ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບບົດບັນຍັດທີ່ກຳນົດຢູ່ໃນຄຳແນະນຳສະບັບນີ້.

16. ກຳນົດເວລາຮຽກຮ້ອງສິນປະກັນໄພຫຼືການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ

ສິນປະກັນໄພ ຫຼື ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສາມາດຄິດໄລ່ ໃນເວລາ ເຫດການເກີດຂຶ້ນ ແລະ ອາດຈະຈ່າຍເງິນສ່ວນໜຶ່ງໃຫ້ກ່ອນໃນເວລາດັ່ງກ່າວ ພາຍ ຫຼັງໄດ້ຮັບຜົນຂອງການ ປະເມີນຄ່າເສຍຫາຍແລ້ວ ຜູ້ປະກັນໄພຕ້ອງຈ່າຍສິນປະກັນໄພ ຫຼື ການ ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ ຮັບຜົນປະໂຫຍດຢ່າງຄົບຖ້ວນ ຫຼື ຕາມວົງເງິນປະກັນໄພກຸ່ງທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ກຳນົດຢູ່ໃນສັນຍາປະກັນໄພຫາກເສຍຊີວິດ ຫຼື ໄດ້ ຮັບບາດເຈັບຜູ້ທີ່ມີສິດສືບທອດສິດສາມາດໄດ້ຮັບສິນປະກັນໄພ ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຫຼື ວົງ ເງິນປະກັນໄພຕາມຫຼັກການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.

17. ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບເຄາະຮ້າຍຈາກອຸປະຕິເຫດບົນທ້ອງຖະໜົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ

ໃນເມື່ອກອງທຶນປົກປ້ອງຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍບົນທ້ອງຖະໜົນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ , ປະກັນໄພມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ລາຍຈ່າຍຄ່າປິ່ນປົວທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບບຸກຄົນທີ່ສາມ ທີ່ໄດ້ຮັບການ ບາດເຈັບ ຜູ້ໄດ້ຮັບເຄາະຮ້າຍຈາກອຸປະຕິເຫດລົດບົນທ້ອງຖະໜົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບລົດທີ່ໄດ້ຮັບການ ປະ ກັນໄພ, ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງຄວາມຜິດ ຫຼື ຖືກ ຢູ່ໃນວົງເງິນບໍ່ເກີນໜຶ່ງລ້ານແປດແສນກີບສຳລັບ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ແຕ່ລະຄົນ. ສຳລັບການເສຍຊີວິດຂອງບຸກຄົນທີ່ສາມທີ່ໄດ້ຮັບເຄາະຮ້າຍຄ່າທົດ ແທນການເສຍຊີວິດບໍ່ເກີນ ສາມລ້ານກີບຕໍ່ຜູ້ເສຍຊີວິດໜຶ່ງຄົນ.

ວົງເງິນການທົດແທນລວມສູງສຸດທີ່ຜູ້ປະກັນໄພລົດ ຕ້ອງຈ່າຍ ຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ເກີນສິບລ້ານກີບຕໍ່ ອຸປະຕິ ເຫດການທົດແທນເພີ່ມເຕີມ ແມ່ນອີງໃສ່ບົດບັນຍັດຂອງສັນຍາປະກັນໄພ.

ກະຊວງການເງິນ ສາມາດດັດແກ້ວົງເງິນດັ່ງກ່າວເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ສະພາບຕົວ ຈິງຂອງການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມພາຍໃນປະເທດ. ໃນໄລຍະບໍ່ ທັນມີນິຕິກຳໃຫມ່ອອກ ມາປ່ຽນແທນ ແມ່ນໃຫ້ນຳໃຊ້ຄຳແນະນຳຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ ການເງິນສະບັບເລກທີ 0772 ລົງວັນທີ 24 ເມສາ 2009 ໄປຈົນກວ່າຈະມີນິຕິກຳສະບັບໃໝ່.

18. ກອງທຶນປົກປ້ອງຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍບົນທ້ອງຖະໜົນ

ກອງທຶນປົກປ້ອງຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍບົນທ້ອງ ຖະໜົນຕ້ອງໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອ ຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ບັນເທົາທຸກໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບເນື່ອງມາຈາກອຸປະຕິເຫດບົນທ້ອງຖະ ໜົນຈາກການພາຫະນະ ທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ ກອງທຶນມີໜ້າທີ່ຊາລະເງິນຄ່າປິ່ນປົວໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄດ້

ຮັບບາດເຈັບຈາກອຸປະຕິເຫດບົນ ທ້ອງຖະໜົນ ໂດຍການນຳສິ່ງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບໄປປິ່ນປົວສຸກເສີນຢູ່ໂຮງໝໍກ່ອນເຈົ້າໜ້າທີ່ປະກັນໄພ ເດີນທາງໄປຮອດສະຖານທີ່ເກີດເຫດ ແລະ ມີໜ້າທີ່ຮຽກເກັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕົວຈິງຈາກບຸກຄົນ ພາກສ່ວນທີ່ ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ອຸປະຕິເຫດໂດຍອີງໃສ່ເອກະ ສານທີ່ມີການຢັ້ງຢືນຄົບຖ້ວນຈາກໂຮງໝໍ.

ກອງທຶນ ແມ່ນໄດ້ມາຈາກແຫລ່ງທຶນທີ່ເປັນການ ປະກອບສ່ວນແບບບັງຄັບຊຶ່ງຖືກກຳນົດເປັນອັດຕາສ່ວນ ແລະ ຫຼື ເປັນຈຳນວນເດັດຖານທີ່ເກັບຈາກເງິນປະກັນໄພຍານພາຫະນະທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກທັງ ໝົດທີ່ຜູ້ປະກັນໄພເປັນຜູ້ເກັບ ແລະ ຈາກອັດຕາສ່ວນທີ່ເກັບໄດ້ຈາກຄ່າປັບໃໝຈາກການລະເມີດກົດຈາລະຈອນ.

ກະຊວງການເງິນ ມີໜ້າທີ່ກຳນົດລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບອັດຕາການປະກອບສ່ວນເງິນທຶນແບບບັງຄັບ, ຄ່າປັບໃໝ ເງື່ອນໄຂສຳລັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການບໍລິຫານກອງທຶນ ຂອບເຂດພັນທະ ການຮຽກຮ້ອງ, ຂັ້ນຕອນ, ສິດ ແລະ ລາບລະອຽດອື່ນໆ.

19. ການທົດແທນສິດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ

ໃນກໍລະນີບຸກຄົນທີສາມ ຊຶ່ງບໍ່ມີການປະກັນໄພໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ຜູ້ປະກັນໄພທີ່ໄດ້ຈ່າຍສິນປະກັນໄພແລ້ວມີສິດໄດ້ຮັບການທົດແທນສິດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ແລະ ປິ່ນໜັງສືສະເໜີຂໍເບີກເງິນທົດແທນຄືນໃນຈຳນວນເທົ່າກັບສິນປະກັນໄພທີ່ໄດ້ຈ່າຍໄປແລ້ວ ຈາກບຸກຄົນທີ່ສາມທີ່ເປັນຕົ້ນເຫດຂອງຄວາມເສຍຫາຍ.

ຜູ້ປະກັນໄພ ບໍ່ມີສິດຍື່ນໜັງສືສະເໜີຂໍເບີກເງິນທົດແທນຄືນຖ້າວ່າບຸກຄົນຜູ້ທີ່ເປັນຕົ້ນເຫດກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຫາກເປັນຜູ້ສືບຕະກູນ ໂດຍກົງ ຫຼື ເປັນຄູ່ຜົວເມຍກັນເປັນຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍເຮັດໜ້າທີ່ແທນໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ, ເປັນພະນັກງານຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຫຼື ແມ່ນຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ແບບຖາວອນຢູ່ ເຮືອນຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ເວັ້ນເສຍແຕ່ພວກກ່ຽວເຈຕະນາເສຍຄວາມເສຍຫາຍດັ່ງກ່າວ.

20. ການສ້າງຕັ້ງຕົວແທນປະກັນໄພ

ຜູ້ປະກັນໄພສາມາດເລືອກເອົາບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນເພື່ອເປັນຕົວແທນປະກັນໄພໃຫ້ແກ່ຕົນດ້ວຍ ການສ້າງຂໍ້ຜູກພັນ ຫລື ສັນຍາຮ່ວມກັນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ພ້ອມທັງກຳ ນົດອັດຕາຄ່າບໍລິການສຳລັບການຂາຍປະກັນໄພ ແລະ ຂອບເຂດສິດ ແລະ ໜ້າວຽກຢ່າງລະອຽດໃຫ້ແກ່ຕົວ ແທນປະກັນໄພ ໂດຍສອດຄ່ອງຕາມມາດຕາ 76 ຂອງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ ພ້ອມທັງສາມາດ ກຳນົດຈຳນວນເງິນຄ່າປະກັນທີ່ຕົວແທນຕ້ອງໄດ້ວາງເງິນຄ່າປະກັນຕ້ອງຖືກສົ່ງຄືນໃຫ້ແກ່ຕົວແທນໃນເວລາ ສັນຍາທີ່ເຮັດກັບຜູ້ປະກັນໄພ ຫາກໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ.

21. ພັນທະຂອງຜູ້ປະກັນໄພທີ່ມີຕໍ່ການສ້າງຕັ້ງຕົວແທນປະກັນໄພຂອງຕົນ

ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງສະໜອງການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບວຽກງານປະກັນໄພໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນດັ່ງກ່າວກ່ອນທີ່ ຈະກາຍເປັນຕົວແທນປະກັນໄພຂອງຕົນ ຫຼື ກ່ອນຜູ້ກ່ຽວສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຕົວແທນເປັນນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ຕ້ອງອອກໃບຢັ້ງຢືນໃຫ້ເພື່ອພິສູດວ່າມີຄຸນວຸດທິພຽງພໍໃນການສະໜອງການບໍລິການດ້ານປະກັນໄພ ການຝຶກອົບຮົມທີ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນ ຕ້ອງມີຫຼັກສູດບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດສາມສິບຊົ່ວໂມງ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບ:

- ຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພ ແລະ ການບໍລິການທີ່ຜູ້ປະກັນໄພໄດ້ຈຳໜ່າຍ ແລະ ສະໜອງ
- ຂະບວນການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ການຈຳໜ່າຍ ການບໍລິຫານການບັນຊີຂອງຜູ້ປະກັນໄພ;
- ນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຫຼັກການກ່ຽວກັບຈັນຍາບັນທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດເພື່ອຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົວແທນ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະກັນໄພ ສາມາດກຳນົດໃຫ້ຜູ້ທີ່ຈະເປັນຕົວແທນ ປະກັນໄພ ຕ້ອງຜ່ານການສອບເສັງກ່ອນ ແລະ ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນດ້ານວິຊາຊີບການປະກັນໄພຈຶ່ງສາມາດເປັນຕົວແທນປະກັນໄພໄດ້.

22. ພັນທະຂອງຜູ້ປະກັນໄພທີ່ມີຕໍ່ຕົວແທນປະກັນໄພ

ປະກັນໄພ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບການຄຸ້ມຄອງ ກວດກາ ແລະ ຕິດຕາມຕໍ່ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົວແທນຂອງຕົນຢ່າງເຂັ້ມງວດຊຶ່ງກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 80 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ,

ຕົວແທນປະກັນໄພ ຕ້ອງເຄື່ອນໄຫວເປັນຜູ້ຕາງໜ້າໃຫ້ພຽງແຕ່ຜູ້ປະກັນໄພດຽວເທົ່ານັ້ນ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຜູກພັນ ຫຼື ສັນຍາວ່າດ້ວຍການສ້າງຕັ້ງຕົວແທນປະກັນໄພ ທຸກການລະເມີດສັນຍາຜູກພັນລະຫວ່າງຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ຕົວແທນປະກັນໄພນັ້ນຜູ້ປະກັນໄພ ຍັງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງຕໍ່ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ຕົວແທນປະກັນໄພຂອງຕົນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ.

ຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພທີ່ຕົວແທນປະກັນໄພໄດ້ຮັບຈາກຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພເຖິງແມ່ນຈະມອບໃຫ້ບໍລິສັດປະກັນໄພແມ່ ຫລື ບໍ່ກໍຕາມໃຫ້ຖືເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ບໍລິສັດປະກັນໄພແມ່.

23. ການຝຶກອົບຮົມໃນລະຫວ່າງການໃຫ້ບໍລິການສໍາລັບຕົວແທນປະກັນໄພ

ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງສະໝອງການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ຕົວແທນປະກັນໄພ ໂດຍຜ່ານການເຮັດວຽກບໍລິການຕົວຈິງແບບເປັນປະຈຳໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ແລະ ຕົວແທນຂອງຕົນ ການຝຶກອົບຮົມດັ່ງກ່າວຕ້ອງຖ່າຍ ທອດຂໍ້ມູນ ແລະ ຄໍາແນະນຳໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ແລະ ຕົວແທນຢູ່ຕະຫລອດເວລາກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ໃຫມ່ໆ ຢູ່ໃນຂະແໜງປະກັນໄພໃນນັ້ນລວມມີນິຕິກຳ ແລະ ຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພ ແລະ ຂັ້ນຕອນດຳເນີນ ງານໃໝ່ໆ.

24. ການບັນຊີ ແລະ ສະຖິຕິ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຮູບແບບການບັນຊີວິສາຫະກິດດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີຂອງ ສປປ ລາວ ໂດຍການແບ່ງບັນຊີອອກເປັນແຕ່ລະປະເພດການປະກັນໄພ. ລະບົບການບັນຊີຕ້ອງມີການຈົດກ່າຍໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ຈະແຈ້ງ ໂປ່ງໃສ່ ແລະ ງ່າຍຕໍ່ການກວດກາ.

ສໍາລັບສະຖິຕິແຕ່ລະປະເພດປະກັນໄພ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ລະບຽບການ ແລະ ຮູບແບບ ຂອງກະຊວງການເງິນກຳນົດໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ຕ້ອງສະຫລຸບລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວການບັນຊີເປັນຕົ້ນ ໃບລາຍງານ ຜົນໄດ້ຮັບ ໃບສະຫລຸບຊັບສົມບັດ ໃບລາຍງານກ່ຽວກັບສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງເງິນທຶນ ແລະ ສະຖິຕິອື່ນໆ ໃຫ້ແກ່ກະຊວງການເງິນເປັນລາຍເດືອນ ງວດ ທົກເດືອນ ແລະ ປີ.

ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງຈັດອັນດັບຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງຕົນ ແລະ ພິມເຜີຍແຜ່ບົດລາຍງານການເງິນປະຈຳປີຂອງຕົນ ໂດຍໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ຜ່ານສື່ມວນຊົນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສັງຄົມເຊື່ອໝັ້ນ ແລະ ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ງ່າຍ.

25. ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະກັນໄພ

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະກັນໄພ ທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ໃນກະຊວງການເງິນມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຕິດຕາມກວດກາວຽກງານທັງໝົດຂອງທຸລະກິດປະກັນໄພ ໃນນັ້ນລວມເອົາການກຳນົດບັນຫາ ຫຼື ສິ່ງທີ່ເປັນຈຸດອ່ອນໃນການຄຸ້ມຄອງຜູ້ປະກັນໄພ ຊຶ່ງອາດຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດມີຄວາມສ່ຽງແບບເປັນລະບົບຢູ່ໃນທຸລະ ກິດປະກັນໄພ ຫລື ລະບົບການເງິນຂອງ ສປປ ລາວ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະກັນໄພ ມີໜ້າທີ່ປະສານສົມທົບ ແລະ ພັດທະນານະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ ດ້ານຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງວຽກງານປະກັນໄພສາກົນໃນນັ້ນລວມມີການເປັນຜູ້ຕ່າງໜ້າໃຫ້ແກ່ ສປປ ລາວ ຢູ່ສະມາຄົມອົງການຄຸ້ມຄອງປະກັນໄພສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະກັນໄພ ຍັງຊ່ວຍວຽກລັດຖະມົນຕີໃນການເຈລະຈາສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານປະກັນໄພ ແລະ ຕິດຕາມປະເມີນການເຂົ້າເຖິງການປະກັນໄພທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນ ແລະ ຜູ້ບໍລິໂພກ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າທີ່ການບໍລິການເຂົ້າໄປບໍ່ທົ່ວເຖິງ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີລາຍໄດ້ຕ່ຳ ແລະ ລາຍໄດ້ປານກາງ.

26. ການສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການປະກັນໄພແຫ່ງຊາດ

ກະຊວງການເງິນ ມີໜ້າທີ່ສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການປະກັນໄພແຫ່ງຊາດ ຊຶ່ງເປັນການຈັດຕັ້ງຂອງຂະແໜງທຸລະກິດ ເພື່ອບໍລິຫານ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນຕອບສະໜອງການຈຳໜ່າຍການປະກັນໄພສຳລັບ ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງຜ່ານແດນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນອະນຸສັນຍາ 5 ຂອງອາຊຽນ ກະຊວງການເງິນຍັງ ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການສ້າງຕັ້ງສະມາຄົມຜູ້ປະກັນໄພຕື່ມອີກ.

27. ໜ້າທີ່ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂອງຫ້ອງການປະກັນໄພແຫ່ງຊາດ

ຫ້ອງການປະກັນໄພແຫ່ງຊາດ ແມ່ນການຈັດຕັ້ງຂອງທຸລະກິດເອກະຊົນຊຶ່ງສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານ ອະນຸສັນຍາ 5 ຂອງອາຊຽນວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພແບບບັງຄັບສຳລັບຍານພາຫະນະຜ່ານແດນໂດຍມີຈຸດ ປະສົງເພື່ອປະສານງານກັບສຳນັກງານປະກັນໄພຂອງບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ອອກສະຕິກເກືອກອາຊຽນ ແລະ ສະຕິກເກືອກປະກັນໄພ ແລະ ມີສິດລົງລາຍເຊັນໃສ່ໃບຍັ້ງຢືນປະກັນໄພຂອງອາຊຽນຄວາມສະດວກໃນເວລາອຸປະຕິເຫດເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ສະມາຊິກຂອງສຳນັກງານປະກັນໄພແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍຫົວໜ້າໜຶ່ງຄົນ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າໜຶ່ງ ຫຼື ສອງຄົນ ໂດຍອີງຕາມການເລືອກຕັ້ງຂອງສະມາຊິກສະມາຄົມຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ຮັບຮອງໂດຍ ກະຊວງການເງິນ.

28. ສະມາຄົມຜູ້ປະກັນໄພ

ສະມາຄົມຜູ້ປະກັນໄພ ແມ່ນການຈັດຕັ້ງທີ່ຄຸ້ມຄອງຜູ້ປະກັນໄພຊຶ່ງເຕົ້າໂຮມເອົາຜູ້ປະກັນໄພເພື່ອ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ແລະ ປະຕິບັດສິດ ແລະ ພັນທະດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໝວດທີ VI ຂອງດຳລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງສະພາອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຫ່ງຊາດສະບັບລົງວັນທີ 20 ພະຈິກ 2009.

ສະມາຄົມຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງຊຸກຍູ້ສະມາຊິກຂອງຕົນໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວຕາມຫຼັກການຈັດການບໍລິສັດໃຫ້ ສອດຄ່ອງກັບຂະແໜງປະກັນໄພ. ສະມາຄົມຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງສ້າງກົດລະບຽບຂອງສະມາຄົມ ແລະ ກົດ ຈັນຍາທຳສຳລັບຜູ້ປະກັນໄພທັງຫມົດທີ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ ສປປ ລາວ ກົດຈັນຍາທຳ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ ຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງການປະກັນໄພ.

ອີງຕາມກົດລະບຽບຂອງສະມາຄົມຜູ້ປະກັນໄພ ທ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າຂອງບໍລິສັດຕ່າງປະເທດທີ່ເຄື່ອນ ໄຫວທຸລະກິດໃນຂະແໜງປະກັນໄພຢູ່ ສປປ ລາວ ສາມາດເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງສະມາຄົມ.

29. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງດ້ານປະກັນໄພໂດຍຜ່ານຂະບວນການແກ້ໄຂດ້ານບໍລິຫານ

ຄູ່ກໍລະນີຂໍ້ຂັດແຍ່ງດ້ານປະກັນໄພ ສາມາດສະເໜີຂໍ້ຂັດແຍ່ງຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງປະກັນໄພ ຕ້ອງສ້າງຕັ້ງ ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງດ້ານປະກັນໄພ ເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງດັ່ງກ່າວ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງສາມາດສະເໜີໃຫ້ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງດ້ານປະກັນໄພ ພິຈາລະນາການດຳເນີນດ້ານບໍລິຫານທີ່ຕົນເຫັນວ່າບໍ່ສອດຄ່ອງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ ຫຼື ຄຳແນະນຳສະບັບນີ້.

ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງດ້ານປະກັນໄພ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍຫົວໜ້າອົງການຄຸ້ມຄອງປະກັນໄພ (ຫຼືຜູ້ຕາງໜ້າ) ເປັນປະທານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງການເງິນ ແລະ ອົງການຄຸ້ມຄອງປະກັນໄພ ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າຈາກບໍລິສັດປະກັນໄພ ແລະ ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ.

ຄູ່ກໍລະນີ ຕ້ອງນຳສະເໜີຂໍ້ຂັດແຍ່ງພ້ອມດ້ວຍເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຫຼັກຖານຕໍ່ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງດ້ານປະກັນໄພ ຂອບເຂດເວລາສຳລັບການຍື່ນຂໍ້ຂັດແຍ່ງແມ່ນ ສາມສິບ (30) ວັນ ນັບແຕ່ມີການຂັດຄ້ານການຕົກລົງ ຫຼື ການປະຕິບັດຂອງຄູ່ກໍລະນີອີກຝ່າຍໜຶ່ງ.

ພາຍໃນໄລຍະສິສິບຫ້າ (45) ວັນນັບແຕ່ໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງທຸກ ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງດ້ານ ປະກັນໄພ ຕ້ອງສະຫລຸບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ແລະ ແຈ້ງຜົນການຕັດສິນໃຫ້ຄູ່ກໍລະນີທັງໝົດຊາບ ກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີຄຳຕອບຮອດມື້ທີ່ກຳນົດໄວ້ຕ້ອງຖືວ່າເປັນການປະຕິເສດຄຳຮ້ອງທຸກດັ່ງກ່າວ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຂັດຄ້ານຜົນການຕັດສິນຂອງຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ດ້ານປະກັນໄພຄູ່ ກໍລະນີສາມາດຂັດຄ້ານຜົນການຕັດສິນ ໂດຍການຍື່ນຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນພາຍໃນ ສາມສິບ (30) ວັນນັບ ແຕ່ມື້ໄດ້ຮັບຜົນການຕັດສິນດັ່ງກ່າວ.

30. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງດ້ານປະກັນໄພໂດຍຜ່ານການໄກ່ເກ່ຍ ແລະ ການຕັດສິນ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງຜູ້ປະກັນໄພທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຫຼື ຄູ່ກໍລະນີອື່ນ ສາມາດແກ້ໄຂຕາມບົດບັນຍັດຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງດ້ານເສດຖະກິດໃນ ນັ້ນລວມມີການນຳໃຊ້ການບໍລິຫານໄກ່ເກ່ຍ ແລະ ການຕັດສິນທີ່ດຳເນີນໂດຍສູນແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງດ້ານເສດຖະກິດ ຂະບວນການໄກ່ເກ່ຍຂອງເອກະຊົນ, ຄະນະກຳມະ

ການຕັດສິນພາກເອກະຊົນພາຍໃນປະເທດ ຫຼື ຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດ ແລະ ຄະນະກຳມະການຕັດສິນຂອງຕ່າງປະເທດໃນກໍລະນີເໝາະສົມ.

31. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 120 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ ຕ້ອງປະຕິບັດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ບຸກຄົນຫລືນິຕິບຸກຄົນຂອງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫລື ນະໂຍບາຍອື່ນຕາມການສະເໜີຂອງອົງກອນ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະກັນໄພ.
- ນັກລົງທຶນພາຍໃນແລະຕ່າງປະເທດທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພທີ່ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພສະບັບ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ ເປັນຕົ້ນໃນການເຮັດໃຫ້ການດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະໄດ້ຢ່າງຖືກ ຕ້ອງແລະຄົບຖ້ວນ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫລື ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍອື່ນຕາມລະບຽບກົດໝາຍບົນພື້ນຖານ ການສະເໜີຂອງອົງກອນຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະກັນໄພ.

32. ຜົນສັກສິດ

ຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ ສ່ວນຂໍ້ກຳນົດຂອງນິຕິກຳໃດທີ່ ນອກຈາກລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍ ຫາກຂັດກັບຂໍ້ກຳນົດຂອງຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກລົບ ລ້າງ.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນ